

MARTINA SMUTNÁ

MARTINA SMUTNÁ

UNAVENÁ

VÝSTAVY (VÝBĚR)

2020

Cruel Summer Camp, Exile gallery, Vídeň

Podobat se jedna druhé, s Bronislavou Orlickou,
Městská galerie Panský dvůr, Veselí nad Moravou

2019

Za pravdu, Galerie Jaroslava Fragnera, Praha

*Salm Modern: Young Scene Challenge
Part V*, s Rineke Dijkstrou, Richardem Niklem
a Thomasem Locherem, Národní galerie Praha

Pokoj pro nás obě, Galerie FaVU, Praha

2018

Společně pokosíme, vymyláme a odevzdáme,
Galerie NoD, Praha

Médeá, TIC, Galerie mladých, Brno

2017

Prohra, Karlin Studios, Praha

2016

Against Nature, s Alžbětou Bačíkovou a Lucíí
Rosenfeldovou, Národní galerie Praha

STUDIUM

2005–2009 Střední uměleckoprůmyslová škola
v Uherském Hradišti

2009–2015 AVU Praha, ateliéry J. Sopka
a V. Skrepla (MgA.)

2015—dosud AVU Praha (Ph.D.)

Martina Smutná (*1989) patří mezi výrazné zástupkyně současné umělecké scény nejen svou malířskou tvorbou, ale také „sociální“ angažovaností. Spolu s Marií Lukáčovou a Evou Svobodovou založila například iniciativu Čtvrtá vlna, která prostřednictvím krátkých videí tematizovala sociální nerovnosti viděné z feministického hlediska. Podílela se i na studentské iniciativě Ateliér bez vedoucího.

V poslední době se věnuje především malířskému médiu, pracuje s ním ovšem často jako s jedním z prvků promyšleně strukturovaného prostorového celku. Valná většina obrazů, z nichž je sestavena její ostravská výstava, se více či méně dotýká tématu rodiny a rodinných vazeb. Část z vystavených maleb je spojena s projektem Nejen nukleární rodina, iniciovaným Společností Jindřicha Chaloupeckého. To, co autorku přitahuje k danému tématu, je jistá více či méně explikovaná ambivalence tohoto sociálního propojení, které na jedné straně konstituuje osobnost většiny z nás, na straně druhé ale dokáže vytvářet pouta, nejen genetická, ale i fyzická a emocionální, jež mohou vyčerpávat až k fatální únavě, která může být přeneseně vnímána i jako únava ze společenských rolí. Možná právě proto je zřetelné užití prvků symbolicky upomínajících na motivy ovládnání a dominance (provazy, vlasy, šňůry, ale i doteky). Zvolenou stylizací (většinou) ženských postav, ale i barevným pojednáním jako by autorka záměrně odkazovala k jedné z variant modernistického estetického kánonu idealizujícího ženu a její práci, a přitom vůbec nereflektovala její dobové společenské zařazení (u nás např. Rudolf Kremlíčka). Na rozdíl od něj ale v obrazech Martiny Smutné dominuje jakási zvláštní disharmonie zvýrazněná rovněž atributy tradičně ženám přiřazovanými (dítě, korzet, dort), které ale v autorčině podání postrádají jakýkoli adorační aspekt. Užitě symboly by sice mohly být předmětem (jakékoli) touhy, v autorčině podání se ale proměňují v něco možná až zlověstného. Co odkapává z nože, kterým čísi ruka nakrojila nazdobený dort? A korzet? Nesvazuje (do určené role) odosobněnou postavu bez rukou a bez hlavy? Stejně tak opakující se motiv atrofovaných rukou spolu s nepatřičností dalších detailů (pletené ponožky, špejličky v neohrabaných rukou nenasytného jedlíka) jako by nás utvrzoval v přesvědčení, že se zde nenacházíme v konejším mateřském světě, v němž do sebe vše harmonicky zapadá a dotek skutečně jen láskyplně hládí. Zdá se spíš, že se ocitáme ve skrytých zákoutích ženského světa, v němž na povrch vyploouvají tradiční sdílená traumata a klíše, jež prostřednictvím sdílení kulturních vzorců vztahujících se k ženským rolím podprahově přejímáme a nereflektovaně předáváme dál.

Martin Mikolášek, kurátor výstavy

galerie dole

Katalogový list byl vydán u příležitosti výstavy: **Martina Smutná — Unavená**

12. 10. 2020 — 9. 12. 2020 **Martin Mikolášek** / kurátor

Galerie Dole / Nádražní 30, Ostrava 1 **otevřeno** / Po—Pá 10.00—18.00 hod.

AKCE PODPORUJE

Ministerstvo kultury ČR, Statutární město Ostrava, Nadace české architektury, MUDr. David Felit, tiskárna Printo, Portaflex, městský obvod Moravská Ostrava a Přívoz

MARTINA SMUTNÁ

UNAVENÁ

VÝSTAVY (VÝBĚR)

2020

Cruel Summer Camp, Exile gallery, Vídeň

Podobat se jedna druhé, s Bronislavou Orlickou,
Městská galerie Panský dvůr, Veselí nad Moravou

2019

Za pravdu, Galerie Jaroslava Fragnera, Praha

*Salm Modern: Young Scene Challenge
Part V*, s Rineke Dijkstrou, Richardem Niklem
a Thomasem Locherem, Národní galerie Praha

Pokoj pro nás obě, Galerie FaVU, Praha

2018

Společně pokosíme, vymlátíme a odevzdáme,
Galerie NoD, Praha

Médea, TIC, Galerie mladých, Brno

2017

Prohra, Karlin Studios, Praha

2016

Against Nature, s Alžbětou Bačíkovou a Lucií
Rosenfeldovou, Národní galerie Praha

STUDIUM

2005–2009 Střední uměleckoprůmyslová škola
v Uherském Hradišti

2009–2015 AVU Praha, ateliéry J. Sopka
a Vl. Skrepla (MgA.)

2015–dosud AVU Praha (Ph.D.)

Martina Smutná (*1989) patří mezi výrazné zástupkyně současné umělecké scény nejen svou malířskou tvorbou, ale také „sociální“ angažovaností. Spolu s Marií Lukáčovou a Evou Svobodovou založila například iniciativu Čtvrtá vlna, která prostřednictvím krátkých videí tematizovala sociální nerovnosti viděné z feministického hlediska. Podílela se i na studentské iniciativě Ateliér bez vedoucího.

V poslední době se věnuje především malířskému médiu, pracuje s ním ovšem často jako s jedním z prvků promyšleně strukturovaného prostorového celku. Valná většina obrazů, z nichž je sestavena její ostravská výstava, se více či méně dotýká tématu rodiny a rodinných vazeb. Část z vystavených maleb je spojena s projektem Nejen nukleární rodina, iniciovaným Společností Jindřicha Chaluppeckého. To, co autorku přitahuje k danému tématu, je jistá více či méně explikovaná ambivalence tohoto sociálního propojení, které na jedné straně konstituuje osobnost většiny z nás, na straně druhé ale dokáže vytvářet pouta, nejen genetická, ale i fyzická a emocionální, jež mohou vyčerpávat až k fatální únavě, která může být přeneseně vnímána i jako únava ze společenských rolí. Možná právě proto je zřetelné užití prvků symbolicky upomínajících na motivy ovládnutí a dominance (provazy, vlasy, šňůry, ale i doteky). Zvolenou stylizací (většinou) ženských postav, ale i barevným pojednáním jako by autorka záměrně odkazovala k jedné z variant modernistického estetického kánonu idealizujícího ženu a její práci, a přitom vůbec nereflektovala její dobové společenské zařazení (u nás např. Rudolf Kremlíčka). Na rozdíl od něj ale v obrazech Martiny Smutné dominuje jakási zvláštní disharmonie zvýrazněná rovněž atributy tradičně ženám přiřazovanými (dítě, korzet, dort), které ale v autorčině podání postrádají jakýkoli adorační aspekt. Užití symboly by sice mohly být předmětem (jakékoli) touhy, v autorčině podání se ale proměňují v něco možná až zlověstného. Co odkapává z nože, kterým čísi ruka nakrojila nazdobený dort? A korzet? Nesvazuje (do určené role) odosobněnou postavu bez rukou a bez hlavy? Stejně tak opakující se motiv atrofovaných rukou spolu s nepatřičností dalších detailů (pletené ponožky, špejličky v neohrabaných rukou nenasatného jedlíka) jako by nás utvrzoval v přesvědčení, že se zde nenacházíme v konejšivém mateřském světě, v němž do sebe vše harmonicky zapadá a dotek skutečně jen láskyplně hladí. Zdá se spíš, že se ocitáme ve skrytých zákoutích ženského světa, v němž na povrch vyplouvají tradicí sdílená traumata a klišé, jež prostřednictvím sdílení kulturních vzorců vztahujících se k ženským rolím podprahově přejímáme a nereflektovaně předáváme dál.

Martin Mikolášek, kurátor výstavy

Katalogový list byl vydán u příležitosti výstavy: **Martina Smutná – Unavená**

12. 10. 2020 – 9. 12. 2020 **Martin Mikolášek** / kurátor

Galerie Dole / Nádražní 30, Ostrava 1 **otevřeno** / Po–Pá 10.00–18.00 hod.

AKCE PODPORUJE

Ministerstvo kultury ČR, Statutární město Ostrava, Nadace české architektury, MUDr. David Feltl, tiskárna Printo, Portaflex, městský obvod Moravská Ostrava a Přívoz